

Грѣшны те, които са противили на истинната и презиравали бѣрата, и въ всичкі-атъ си животъ живѣли въ злодѣаніе и нераскѣніе, тѣи ще бѣждатъ на вѣки Шлѣченни Шлицѣто Бѣжіе, Шкрайно то снєва добро и самого сздателя всего, и ще изгубятъ всѣка надежда на негово то милосердіе: тѣи ще бѣждатъ въ най гѣрко състояние, ще бѣждатъ изгнани на мѣсто печално, вѣлѣтно, гдѣто скрежатъ съ зѣбы, и червенте не оумирѣтъ, ѡгнь атъ не оугасва. и мѣки те не престѣватъ, на мѣсто, гдѣто живѣятъ дѣмони те. И тогда ще са ипзланє слово то Хрїстєво: “И идѣтъ сїи (грѣшници) въ мѣждѣ въ инѣю: праведницы же въ животъ въ чнвѣи. .” (Матѣ: кѣ. 46.)

“Шправдившєса сѣво вѣрою, мїрѣ и мамы кз Бѣгѣ Господємъ нашимъ Исѣсз Хрїстємъ, и мже и приведенїе швѣчѣ ѡхомъ вѣрою лѣ благодѣть сїю, въ ней же стоимъ. и хвалїмса сѣпсѣанїємъ славы Бѣжіа. .” (кз Рим: ѣ. 1.) Тѣка са заклѣчва вѣе те шѣ надлєжї до вѣрата и до надежда та на главны те Хрїстїанскы добродѣтели.